

Dosarul nr. 2ra-2323/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: C. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Plamodealo împotriva lui Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vitalie Plamodealo și menținută hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 15 septembrie 2014, Vitalie Plamodealo a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a indicat că, împreună cu soția sa, Liudmila Plămădeală au plecat în anul 2003 din Republica Moldova și s-au stabilit cu traiul permanent în Franța.

A menționat că, la 15 mai 2003 a eliberat o procură generală cu nr. xxxx pe numele fratelui său, Sergiu Plămădeală care urma să comercializeze imobilul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx, xxxx ce-i aparținea cu drept de proprietate, însă, banii primiți pentru vânzare să-i transmită lui, Vitalie Plamodealo.

Mai mulți ani la rând Sergiu Plămădeală i-a comunicat că casa nu se vinde, pe parcurs a fost rugat să aibă grijă de imobilul până reclamantul nu se va întoarce în Republica Moldova.

A concretizat că, după expirarea termenul procurii eliberate la 15 mai 2003 altă procură nu a fost eliberată pe numele lui Sergiu Plămădeală.

Reclamantul afirmă, că în anul 2014 a aflat despre faptul că dreptul asupra imobilului amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx xxxx este înregistrat după Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală, a câte $\frac{1}{2}$ pentru fiecare. Mai mult, pe terenul pe care acest imobil a fost construit, este înregistrată construcția (casa de locuit individuală) cu nr. xxxx cu o suprafața de 177,6 m², precum și construcția accesorie înregistrată cu nr. cadastral xxxx cu suprafață de 44,2 m², ambele fiind

înregistrate pe numele Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală inițial în baza procesului-verbal de recepție finală nr. xxxx din 23 iunie 2006.

Reclamantul consideră că, imobilul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx. xxxxx untr-un mod fraudulos a devenit proprietatea altcuiva.

Solicită reclamantul, anularea dreptului de proprietate a lui Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală asupra bunului imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx xxxx; recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil amplasat pe adresa pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx xxxx, după Vitalie Plamodealo.

Prin cererea de concretizare a acțiunii Vitalie Plamodealo a indicat că în luna decembrie anul 2003, a fost contactat de către Sergiu Plămădeală, care i-a comunicat că, a găsit un cumpărător la casă și pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare, este nevoie de acordul Liudmilei Plămădeală.

La 18 decembrie 2003, Liudmila Plămădeală, prin intermediul ambasadei RM din Franța, a eliberat pe numele lui Sergiu Plămădeală o procură pentru vânzarea bunului imobil.

Ulterior, clientul a refuzat să cumpere imobilul, iar alți potențiali cumpărători nu s-au mai găsit.

A precizat că, Sergiu Plămădeală a vândut soției sale Natalia Plămădeală în baza contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din xxxx, bunul imobil înregistrat cu numărul cadastral xxxx, care aparține cu drept de proprietate reclamantului.

A susținut că, Sergiu Plămădeală în conformitate cu procura eliberată nu putea obține dreptul de proprietate asupra imobilului încredințat pentru a fi vândut, întrucât în procura eliberată acestuia, nu a fost expres prevăzut dreptul de contrapartidă, așa cum prevede art. 251 Cod civil.

În aceste circumstanțe, reclamantul consideră că, contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din xxxx urmează a fi recunoscut nul, potrivit art. 226 Cod civil.

Totodată, a indicat că în rezultatul întocmirii raportului de evaluare nr. 027 din 29 octombrie 2015 a fost stabilită valoarea de piață a imobilului litigios înregistrat cu nr. cadastral xxxx, estimată la 01 aprilie 2004 în sumă de xxxx lei.

A reținut reclamantul că, reieșind din faptul că, imobilul în litigiu la 01 aprilie 2004 a fost obiectul vânzării-cumpărării între soții Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală la un preț de 37 300,00 lei și totodată luînd în considerație costul imobilului pentru perioada respectivă conform raportului de evaluare nr. 027 din 29 octombrie 2015, consideră că, contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din xxxx înregistrat cu nr. xxxx, urmează a fi recunoscut nul deoarece pârâții au manifestat un comportament dolosiv, acțiuni care cad sub incidența art. 228 și art. 231 Cod civil.

Solicită Vitalie Plamodealo, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului înregistrat cu nr. cadastral xxxx încheiat între Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală și autentificat de notarul Vera Pulbere cu nr. xxxx la xxxx.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Plamodealo a fost respinsă ca fiind înaintată cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de judecată a reținut că cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Plamodealo a fost înaintată cu omiterea termenului de

prescripție extinctivă, or, începutul curgerii termenului de la care Vitalie Plamodealo avea deja dreptul de a acționa în instanță, a fost momentul ultimului transfer de bani în urma vânzării bunului imobil în litigiu, transfer efectuat la 14 septembrie 2005, de către Sergiu Plămădeală pe numele lui Vitalie Plamodealo.

Respectiv, termenul limită în interiorul căruia, Vitalie Plamodealo era în drept să depună acțiune în instanță, a fost 14 septembrie 2008, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 15 septembrie 2014.

La 19 iulie 2017, Vitalie Plamodealo a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 17 iulie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Vitalie Plamodealo a fost respins și menținută hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 10 septembrie 2018, Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah a declarat recurs împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de apel a dat o apreciere arbitrară probelor anexate la materialele cauzei, a interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

A menționat că, că transferurile efectuate la 04 iulie 2005 și la 14 septembrie 2005 atestă că sumele date se referă la un alt raport juridic decât tranzacția de vânzare-cumpărare din 01 aprilie 2004.

A susținut, că concluziile instanței de apel se bazează pe probe inadmisibile, or, conținutul actelor respective nu atestă achitarea prețului bunului procurat.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 20 iunie 2018 (f.d. 235-241 vol.I), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău cu nr. 7727 la 12 iulie 2018 (f.d. 242 vol.I), însă confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, în termen. (f.d. 2-4 vol.II)

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care

instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a

deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Vitalie Plamodealo, reprezentat de avocatul Victor Vlah, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean